Dosarul nr. 3-3505/2024
2-23129380-12-3-07092023-2

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefier Ecaterina Mihailov

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *****, prin intermediul avocatului Alexandru Bernaz, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului nr. ***** al Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 07 septembrie 2023, avocatul Alexandru Bernaz, acționând în interesele reclamantului *****, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului pârâtei nr. *****, emis în procedură prealabilă, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită în privința reclamantului o decizie prin care să fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a invocat că reclamantul are statut de pensionar. În virtutea acestui fapt, reclamantul a obținut dreptul la indexarea anuală a pensiei în baza art. 13 alin. (1), (2) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998, conform căruia „pensiile se indexează anual la 1 aprilie. Coeficientul de indexare constituie rata inflației la

sfârșitul anului precedent, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului premergător. Coeficientul de indexare se stabilește de către Guvern”.

S-a menționat că, potrivit informației de pe portalul Biroului Național de Statistică, rata inflației în decembrie 2022 a constituit 30,2%, adică prețurile medii de consum în luna decembrie 2022, comparativ cu luna decembrie 2021, au crescut cu 30,2%.

Astfel, în pofida ratei inflaţiei existente, modificând condiţiile de calculare a cuantumului de pensie, diminuând nivelul protecţiei sociale anterior dobândite de către reclamant, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023, nr. 357 din 22 decembrie 2022, conform art. 13 alin. (1) din care, prin derogare de la art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării pensiilor din aprilie 2023, coeficientul de indexare nu va depăşi creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2022 faţă de anul 2021 şi se va aplica doar acelei părţi din pensie care nu depăşeşte salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2023. Mărimea coeficientului de indexare va fi aprobată de Guvern.

Ulterior, Guvernul Republicii Moldova, bazându-se pe Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023, nr. 357 din 22 decembrie 2022, a adoptat Hotărârea nr. 148 din 22 martie 2023, în conformitate cu art. 1 din care, având în vedere creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat în anul 2022 faţă de anul 2021, la 1 aprilie 2023 se indexează cu coeficientul indexării 15%.

Respectiv, în continuare, Casa Naţională de Asigurări Sociale, începând cu 01 aprilie 2023, prin diminuarea nivelului protecţiei sociale anterior dobândite de reclamantă, a efectuat indexarea pensiei acesteia, aplicând, contrar prevederilor art. 13 alin. (2) din Legea privind sistemul public de pensii, nr. 156 din 14 octombrie 1998, coeficientul de indexare de 15%, ceea ce nu corespunde ratei inflaţiei în luna decembrie 2022, exprimate prin creşterea preţurilor medii de consum în luna decembrie 2022 comparativ cu luna decembrie 2021.

Reclamantul a depus o cerere la Casa Naţională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat emiterea unei decizii prin care să fie calculată şi achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientul de indexare a ratei inflaţiei la sfârşitul anului 2022, exprimată prin creşterea preţurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv faţă de aceeaşi lună a anului 2021, aşa cum este prevăzut de art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998. Însă, cererea nominalizată a fost respinsă.

În susținerea poziției expuse, reprezentantul reclamantului a invocat prevederile art. 54 din Constituția Republicii Moldova, care statuează că, în

Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Totodată, potrivit art. 47 din Constituție, statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare. Cetățenii au dreptul la asigurare în caz de șomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistență, în urma unor împrejurări independente de voința lor.

Reclamantul a subliniat că, „un nivel de trai decent" reprezintă un obiectiv social stabilit de Constituție, care trebuie realizat prin măsurile întreprinse de către autorități. Iar indexarea pensiei constituie unul din instrumentele legale pentru atingerea obiectivului enunțat.

Astfel, dreptul social la indexarea pensiei, având o valoare economică și fiind obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituție, este un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, care prevede că orice persoană are dreptul la protecția proprietății (speranța legitimă).

În acest sens, a relevat pertinența la caz a prevederilor art. 4 din Constituție, care stabilește că, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

În opinia reclamantului, indexarea proporțională a pensiei conform ratei inflației rezidă în faptul că, creșterea inflației afectează siguranța financiară a pensionarului. În termeni economici, atât valoarea unui salariu, cât și a pensiei poate fi măsurată pe baza cantității de bunuri care pot fi achiziționate în baza sa la o dată concretă sau nominal, desemnând o sumă de bani. Din aceste motive fluctuațiile economice acționează în mod diferit în prezența acestor valori. Acest lucru este ilustrat de faptul că, în timp ce valoarea nominală nu este afectată de fluctuațiile economice, valoarea reală a pensiei se diminuează, pentru că scade cantitatea de mărfuri și servicii care pot fi procurate.

Respectiv, o viață decentă a pensionarului impune ca pensia să corespundă realităților economice și sociale. Garanția securității financiare poate fi rapid golită de conținut de o inflație persistentă. Iar într-un asemenea caz, art. 47 din Constituție, dar și art. 1 Protocolul nr. 1 la CEDO, ar deveni ineficiente și nu și-ar realiza scopul.

Prin urmare, având în vedere că inflația erodează valoarea pensiei subminând în același timp scopul garanției securității financiare, partea reclamantă consideră că acest obiectiv poate fi realizat prin ajustarea proporțională a pensiei în baza ratei

inflației sau în baza altor mecanisme care țin cont de evoluția prețurilor la produsele și serviciile de bază, așa cum prevede art. 13 alin.(1)-(2) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156/1998, criteriul respectiv fiind preluat de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 21 din 06 decembrie 2022.

Totodată, conform pct. 4 și 5 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004, pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Curtea a reținut că, protejarea drepturilor, libertăților, intereselor legitime ale cetățenilor, respectarea principiilor egalității și echității sociale constituie componente obligatorii ale oricărui act legislativ. La determinarea temeiurilor juridice, condițiilor de stabilire și plată a pensiilor, modalităților de calculare a cuantumului pensiei legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că asigurările sociale stabilite anterior nu pot fi anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior. Actele legislative privind asigurarea cu pensii au făcut obiectul controlului constituționalității. Curtea a subliniat că normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensii, consfințite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

Suplimentar, s-a remarcat că potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarii publici, Curtea a reținut că, schimbările ce vizează condițiile de plată a pensiilor pentru judecători, procurori, anchetatorii Procuraturii și funcționarii publici, stabilite până la intrarea în vigoare a Legii nr. 552-XIV, instituite de către legiuitor, contravin art. 47 alin. (2) și art. 76 din Constituție și principiului respectării drepturilor dobândite anterior în mod licit.

Reieșind din cele expuse, partea reclamantă a solicitat anularea integrală a deciziei (răspunsului) Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. *****, adoptată în procedura prealabilă, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită în privința reclamantului ***** o decizie prin care să fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Obiecțiile pârâtului:

La 22 iulie 2024, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de *****, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, la 01 aprilie 2023, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 148/2023 cu privire la indexarea prestațiilor sociale, pensia reclamantului a fost indexată cu 15%.

S-a menționat că, potrivit art. 13 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 nr. 357/2022, prin derogare de la art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării pensiilor din aprilie 2023, coeficientul de indexare nu va depăşi creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2022 faţă de anul 2021 şi se va aplica doar acelei părţi din pensie care nu depăşeşte salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2023. Mărimea coeficientului de indexare va fi aprobată de Guvern.

În conformitate cu pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 148/2023 cu privire la indexarea prestaţiilor sociale, având în vedere creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat în anul 2022 faţă de anul 2021, coeficientul indexării de la 01 aprilie 2023 constituie 15%.

Reieșind din cadrul normativ citat, pârâta consideră că pretenţiile reclamantului, prin care solicită obligarea autorităţii pârâte să-i indexeze pensia de la 01 aprilie 2023 cu 30,2%, sunt neîntemeiate. Or, în condiţiile în care prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 nr. 357/2022, legislatorul a reglementat fără echivoc procedeul de indexare a prestaţiilor sociale de stat pentru anul 2023, iar Guvernul a adoptat Hotărârea Guvernului nr. 148/2023 prin care a determinat coeficientului de indexare ca fiind de 15%, aceste acte normative urmează a fi aplicabile pentru fiecare subiect beneficiar de prestaţii sociale care cad sub incidenţa indexării. Temeiuri de derogare de la prevederile actelor normative citate, nu au fost prevăzute.

Complementar, pârâta a subliniat constatările relevante din Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituţionalităţii unor legi de modificare a condiţiilor de asigurare cu pensii şi alte plăţi sociale pentru unele categorii de salariaţi. Astfel, Curtea a reţinut că, „un atribut al statului de drept constituie caracterul său social, cunoscut în doctrină sub denumirea de stat providenţial art. 1 din Constituţie, printre caracterele de bază ale statului Republica Moldova nu consacră expres caracterul său social, însă el decurge din art. 126, care stipulează bazele economiei: „Economia Republicii Moldova este economie de piaţă, de orientare socială...”.

Caracterul social al statului presupune instituirea unui sistem politic, care ar permite adoptarea unor măsuri adecvate pentru redistribuirea bunurilor conform

principiilor echităţii sociale, astfel încât toţi membrii societăţii să posede un minim garantat de asigurare socială conform art. 47 din Constituţie.

În acest context Curtea reiterează concluzia expusă în Avizul nr. 1 din 17 martie 1997 asupra proiectului de lege privind modificarea unor articole din Constituţia RM despre obligaţia constituţională a statului de a lua măsuri adecvate pentru asigurarea necesităţilor vitale ale cetăţenilor săi, inclusiv în situaţii excepţionale.

Notează că, potrivit constatărilor Curții, volumul asistenţei sociale acordate de stat pentru satisfacerea nevoilor sociale ale persoanei, ce decurg din dreptul concret, este dependent atât de resursele economice şi financiare ale statului, cât şi de contribuţiile persoanei la fondul de asigurări sociale. Or, este evidentă şi justificată diferenţa garanţiilor sociale ce există între statele cu diferite niveluri de dezvoltare economică.

Cele enunţate, permit Curţii Constituţionale să constate că Legea Supremă nu garantează persoanelor un nivel concret de asigurare socială. Volumul de asigurare socială a persoanei peste minimul necesar, din care fac parte pensiile acordate în condiţii speciale, poate fi modificat cu titlu de excepţie în funcţie de mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat şi ale bugetului de stat.

Consemnează că, în susţinerea constatărilor expuse în §44-45 şi 48 ale hotărârii menționate supra, Curtea citează prevederile art. 2 alin. 1 al Pactului internaţional cu privire la drepturile economice, sociale şi culturale, prin care Republica Moldova s-a angajat să acţioneze atât prin propriul său efort, cât şi prin asistenţă şi cooperare internaţională, folosind la maximum resursele sale disponibile pentru ca exercitarea deplină a drepturilor recunoscute de Pact să fie asigurată progresiv prin toate mijloacele adecvate, inclusiv prin adoptarea de măsuri legislative.

Curtea relevă că prevederea relatată a tratatului obligă statul să depună toate eforturile pentru exercitarea drepturilor sociale garantate de Pact. Aceste eforturi, însă, urmează a fi raportate la posibilităţile economice şi financiare ale statul. Specifică, că în texul hotărârii menționate se indică, că art. 47 al Constituţiei reglementează condiţiile generale ale traiului decent asigurate de stat, printre care serviciile sociale necesare, precum este pensia, inclusiv cea pentru limită de vârstă, care constituie obiectul sesizărilor examinate.

În acest sens, Curtea reţine că art. 47 al Constituţiei garantează un minim de asigurare socială acordat tuturor persoanelor, realizarea cărora permite menţinerea unui echilibru social între păturile sociale ale populaţiei. Avantajele sociale, acordate de stat unor categorii de persoane cu care statul are raporturi speciale de muncă, nu constituie obiectul normei în cauză, impunându-se mai mult în sfera obligaţiilor suplimentare asumate de stat.

De asemenea, Curtea reţine că statul dispune de o marjă largă de apreciere în domeniul drepturilor sociale, iar drepturile prevăzute de art. 47 din Constituţie nu garantează cuantumul exact al acestora, inclusiv al pensiei".

Subsidiar, pârâta a atras atenția instanţei de judecată asupra faptului că, prin Decizia Curţii Constituţionale nr. 140 din 26 octombrie 2023, Sesizarea nr. 13a din 23 ianuarie 2023 privind controlul constituţionalităţii articolului 13 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023, nr. 357 din 22 decembrie 2022 şi articolul 13 din Legea privind sistemul public de pensii, nr. 156 din 14 octombrie 1998, cât şi Sesizarea nr. 15a din 26 ianuarie 2023 privind controlul constituţionalităţii articolului 13 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023, nr. 357 din 22 decembrie 2022, au fost declarate ca fiind inadmisibile.

Reieșind din cele expuse, autoritatea pârâtă consideră că actele administrative contestate de către reclamantă reprezintă acte administrative individuale legale, iar temeiuri de anulare a acestora nu sunt.

În ședința de judecată participanții la proces nu s-au prezentat, fiind înștiințați în modul prevăzut de lege despre data, ora și locul examinării cauzei.

La 17 decembrie 2024, avocatul Alexandru Bernaz a depus explicații scrise asupra cererii de chemare în judecată și o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa lui (f.d. 43, 44-49).

Reprezentantul pârâtei nu s-a prezentat în ședința de judecată, nu a comunicat instanței de judecată motivele absenței sale și nu a solicitat amânarea examinării cauzei.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de *****, prin intermediul avocatului Alaxandru Bernaz, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului nr. ***** al Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de reprezentantul reclamantului *****, avocatul Alexandru Bernaz, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele cauzei, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces,

cercetând materialele dosarului administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea reclamantului ***** este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale adoptate în procedură prealabilă, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită în privința reclamantei o decizie prin care să fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, care constituie acțiune în obligare.

Astfel, în fapt, apreciind obiectiv înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art. 117-122, art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

La 07 iulie 2023, la sediul Casei Naționale de Asigurări Sociale, sub nr. S-2458/23, a fost înregistrată cererea reclamantului *****, prin care a solicitat autorității publice emiterea unei decizii prin care să-i fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998. (f.d. 13)

Prin răspunsul nr. S-2458/23 din 19 iulie 2023, Casa Naţională de Asigurări Sociale a respins solicitările reclamantului, comunicându-i că de la 01 aprilie 2023 pensia acestuia a fost indexată cu 15% conform cadrului legal, respectiv, autoritatea publică nu regăsește temei legal de a emite un act administrativ individual întru indexarea pensiei cu 30,2%. (f.d. 14)

Astfel, la 02 august 2023, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către Casa Naţională de Asigurări Sociale, înregistrată sub nr. S-3592/23, prin care a solicitat admiterea cererii înaintate și emiterea actului administrativ individual favorabil – deciziei prin care să-i fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998. (f.d. 15)

Prin decizia (răspunsul) Casei Naţionale de Asigurări Sociale nr. *****, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 16)

Autoritatea a specificat că, în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 nr. 357/2022, prin derogare de la art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării pensiilor din aprilie 2023, coeficientul de indexare nu va depăşi creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2022 faţa de anul 2021 şi se va aplica doar acelei părţi din pensie care nu depăşeşte salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2023. Mărimea coeficientului de indexare urmând să fie aprobată de Guvern.

Respectiv, prin Hotărârea Guvernului nr. 148/2023, Guvernul a stabilit coeficientul indexării de la 01 aprilie 2023 în mărime de 15%.

Nefiind de acord cu decizia autorității publice, la 07 septembrie 2023, ***** s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ. (f.d. 3-12)

În temeiul art. 47 din Constituția Republicii Moldova, (1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea şi bunăstarea, lui şi familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuinţa, îngrijirea medicală, precum şi serviciile sociale necesare. (2) Cetăţenii au dreptul la asigurare în caz de: şomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrâneţe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistenţă, în urma unor împrejurări independente de voinţa lor.

În temeiul art. 13 din Legea privind sistemul public de pensii, nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, (1) Pensiile se indexează anual la 1 aprilie. (2) Coeficientul de indexare constituie rata inflaţiei la sfârşitul anului precedent, exprimată prin creşterea preţurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv faţă de aceeaşi lună a anului premergător. Coeficientul de indexare se stabileşte de către Guvern. (3) Suplimentul de solidaritate reprezintă o componentă a pensiei care nu se indexează. Cuantumul acestuia variază anual în funcţie de indexarea şi majorarea pensiei calculate şi de evoluţia pensiei minime.

În temeiul art. 13 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023, nr. 357 din 22 decembrie 2022, prin derogare de la art. 13 din Legea nr.156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării pensiilor din aprilie 2023, coeficientul de indexare nu va depăşi creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2022 faţă de anul 2021 şi se va aplica doar acelei părţi din pensie care nu depăşeşte salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2023. Mărimea coeficientului de indexare va fi aprobată de Guvern.

Conform pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 148 din 22 martie 2023 cu privire la indexarea prestaţiilor sociale, având în vedere creșterea procentuală a

veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat în anul 2022 față de anul 2021, la 1 aprilie 2023 se indexează cu coeficientul indexării 15%:

1) toate pensiile stabilite/reexaminate în temeiul Legii nr.156/1998 privind sistemul public de pensii;

2) pensiile pentru vechime în muncă stabilite în temeiul Legii nr.437/1990 cu privire la asigurarea cu pensii de stat în Republica Moldova şi al Hotărârii Guvernului nr. 865/1992 cu privire la pensiile pentru vechime în muncă a cadrelor din domeniul învăţământului şi ocrotirii sănătăţii, care se achită din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat;

3) pensiile funcţionarilor publici stabilite în temeiul Legii serviciului public nr. 443/1995;

4) pensiile colaboratorilor vamali stabilite în temeiul Legii serviciului în organele vamale nr. 1150/2000;

5) plăţile periodice capitalizate stabilite în temeiul Legii nr. 123/1998 cu privire la capitalizarea plăţilor periodice:

a) plăţile lunare capitalizate beneficiarilor care, în urma unui accident de muncă, au suferit o traumă ori au contractat o boală profesională din vina întreprinderii, fără succesiune de drept, lichidate ulterior;

b) plăţile lunare capitalizate beneficiarilor care, în urma unui accident de muncă, au suferit o traumă ori au contractat o boală profesională din vina întreprinderii lichidate ulterior;

6) indemnizaţiile de dizabilitate stabilite în temeiul Legii asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr. 756/1999;

7) pensiile stabilite în temeiul Legii nr. 909/1992 privind protecţia socială a cetăţenilor care au avut de suferit de pe urma catastrofei de la Cernobîl;

8) compensaţia bănească lunară în schimbul asigurării cu produse alimentare şi suplimente alimentare care contribuie la eliminarea din organism a radionuclizilor pentru persoanele participante la lichidarea consecinţelor catastrofei de la Cernobîl şi la experienţele nucleare, avariile cu radiaţie ionizantă şi a consecinţelor lor la obiectivele atomice civile sau militare, stabilită în temeiul Legii nr. 909/1992 privind protecţia socială a cetăţenilor care au avut de suferit de pe urma catastrofei de la Cernobîl. De la 1 aprilie 2023, această compensaţie bănească se stabileşte în cuantum indexat;

9) pensiile stabilite în temeiul Legii asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544/1993. De la 1 aprilie 2023, pensiile minime stabilite în temeiul legii nominalizate se determină în cuantum indexat;

10) indemnizaţiile urmaşilor personalului medical decedat ca urmare a desfăşurării activităţii medicale în lupta cu COVID-19 stabilite în temeiul Legii nr. 127/2020;

11) pensiile stabilite în temeiul Legii nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

Suplimentar, instanța reține că, în Hotărârea sa nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, Curtea Constituțională a constatat că „un atribut al statului de drept constituie caracterul său social, cunoscut în doctrină sub denumirea de stat providenţial (Welfare State) art. 1 din Constituţie, printre caracterele de bază ale statului Republica Moldova nu consacră expres caracterul său social, însă el decurge din art. 126, care stipulează bazele economiei: „Economia Republicii Moldova este economie de piaţă, de orientare socială…”.

Caracterul social al statului presupune instituirea unui sistem politic, care ar permite adoptarea unor măsuri adecvate pentru redistribuirea bunurilor conform principiilor echităţii sociale, astfel încât toţi membrii societăţii să posede un minim garantat de asigurare socială conform art. 47 din Constituţie. În acest context Curtea reiterează concluzia expusă în Avizul nr. 1 din 17 martie 1997 asupra proiectului de lege privind modificarea unor articole din Constituţia RM despre obligaţia constituţională a statului de a lua măsuri adecvate pentru asigurarea necesităţilor vitale ale cetăţenilor săi, inclusiv în situaţii excepţionale.

Curtea apreciază că volumul asistenţei sociale acordate de stat pentru satisfacerea nevoilor sociale ale persoanei, ce decurg din dreptul concret, este dependent atât de resursele economice şi financiare ale statului, cât şi de contribuţiile persoanei la fondul de asigurări sociale. Or, este evidentă şi justificată diferenţa garanţiilor sociale ce există între statele cu diferite niveluri de dezvoltare economică. Cele enunţate, permit Curţii Constituţionale să constate că Legea Supremă nu garantează persoanelor un nivel concret de asigurare socială. Volumul de asigurare socială a persoanei peste minimul necesar, din care fac parte pensiile acordate în condiţii speciale, poate fi modificat cu titlu de excepţie în funcţie de mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat şi ale bugetului de stat.

În susținerea constatărilor expuse în §44-45 și 48 ale prezentei hotărâri, Curtea citează prevederile art. 2 alin. 1 al Pactului internaţional cu privire la drepturile economice, sociale şi culturale, prin care Republica Moldova s-a angajat să acţioneze „atât prin propriul său efort, cât şi prin asistenţă şi cooperare internaţională, folosind la maximum resursele sale disponibile pentru ca exercitarea deplină a drepturilor recunoscute de Pact să fie asigurată progresiv prin toate mijloacele adecvate, inclusiv prin adoptarea de măsuri legislative”. Curtea relevă că prevederea relatată a tratatului obligă statul să depună toate eforturile

pentru exercitarea drepturilor sociale garantate de Pact. Aceste eforturi, însă, urmează a fi raportate la posibilităţile economice şi financiare ale statului.

Articolul 47 al Constituţiei reglementează condiţiile generale ale traiului decent asigurate de stat, printre care serviciile sociale necesare, precum este pensia, inclusiv cea pentru limită de vârstă, care constituie obiectul sesizărilor examinate. În acest sens, Curtea reţine că art. 47 al Constituţiei garantează un minim de asigurare socială acordat tuturor persoanelor, realizarea cărora permite menţinerea unui echilibru social între păturile sociale ale populaţiei. Avantajele sociale, acordate de stat unor categorii de persoane cu care statul are raporturi speciale de muncă, nu constituie obiectul normei în cauză, impunându-se mai mult în sfera obligaţiilor suplimentare asumate de stat.

Curtea reţine că statul dispune de o marjă largă de apreciere în domeniul drepturilor sociale, iar drepturile prevăzute de art. 47 din Constituţie nu garantează cuantumul exact al acestora, inclusiv al pensiei."

În același timp, instanța mai reține că în Decizia Curții Constituționale nr. 140 din 26 octombrie 2023 de inadmisibilitate a sesizărilor nr. 13a/2023 și 15a/2023 privind controlul constituționalității articolului 13 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 nr. 357 din 22 decembrie 2022 și a articolului 13 din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998 (micșorarea cotei de indexare a pensiei), Curtea a menționat:

„27. În prezenta cauză, Curtea notează că articolul 13 din Legea privind sistemul public de pensii prevede indexarea anuală a pensiilor la 1 aprilie, iar coeficientul de indexare constituie rata inflaţiei la sfârşitul anului precedent, exprimată prin creşterea preţurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv faţă de aceeaşi lună a anului premergător. Prin urmare, Curtea notează că aceste prevederi care reglementează mecanismul de indexare a pensiei urmăresc să asigure majorarea valorii pensiei în funcţie de dinamica preţurilor la produsele şi serviciile de bază.

28. Curtea reiterează că, indexarea pensiei îi oferă persoanei protecţie faţă de riscul devalorizării în timp a banilor şi faţă de fluctuaţiile economice care ar putea să influenţeze nivelul său de trai după pensionare. Prin urmare, indexarea pensiei în baza Legii privind sistemul public de pensii urmăreşte să modifice valoarea pensiei în funcţie de realităţile economice (a se vedea, mutatis mutandis, DCC nr. 147 din 15 noiembrie 2022, § 38).

29. La 22 decembrie 2022, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023, prin care a prevăzut o excepţie de la articolul 13 din Legea privind sistemul public de pensii referitor la indexarea pensiilor din aprilie 2023. Astfel, legislatorul a stabilit, cu titlu de excepţie, că coeficientul de indexare nu va depăşi creşterea procentuală a veniturilor proprii ale bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2022 faţă de anul 2021 şi se va

aplica doar acelei părţi din pensie care nu depăşeşte salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2023.

30. Potrivit dezbaterilor din Parlamentul Republicii Moldova care au avut loc pe marginea indexării pensiilor din aprilie 2023, precum şi Avizului aprobat de Guvernul Republicii Moldova prin Hotărârea nr. 928 din 21 decembrie 2022, motivul indexării parţiale a pensiei din aprilie 2023 rezultă din sustenabilitatea precară a sistemului de pensii pe termen mediu, unde creşterea cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat are loc cu ritmuri de două ori mai mari decât creşterea veniturilor proprii.

31. Curtea notează că Parlamentul şi Guvernul Republicii Moldova se bucură de o marjă discreţionară cu privire la adoptarea unor decizii de natură politică şi socială în domeniul protecţiei sociale. Aşadar, datorită cunoaşterii directe a societăţii şi nevoilor acesteia, legislatorul şi executivul sunt în principiu mai bine plasate decât Curtea Constituţională pentru a aprecia necesitatea adoptării unor astfel de măsuri tipice perioadelor de austeritate.

32. În acest sens, Curtea Europeană a subliniat că, având în vedere că factorii de decizie naţionali ar trebui să beneficieze de o marjă largă de apreciere în chestiuni de politică socială şi economică generală (inclusiv în domeniul pensiilor), interesele justiţiei sociale şi bunăstării economice îi pot determina în mod legitim să ajusteze, să plafoneze sau chiar să reducă cuantumul pensiilor aflate în plată (Zegarac şi alţii v. Serbia, 17 ianuarie 2023, § 95).

33. În prezenta cauză, Curtea confirmă principiul Curţii Europene potrivit căruia orice ingerinţă a unei autorităţi publice în folosirea nestingherită a bunurilor poate fi justificată numai dacă serveşte unui interes public (sau general) legitim. Dată fiind situaţia economică a Republicii Moldova, care a afectat inclusiv sistemul de pensii, precum şi necesitatea imperioasă a statului de a limita cheltuielile bugetare, Curtea constată că ingerinţa adusă prin norma în discuţie urmăreşte interesul public general de a menţine sustenabilitatea financiară a sistemului de pensii din Republica Moldova.

34. În concluzie, Curtea subliniază că norma în discuţie nu prejudiciază esenţa dreptului la pensie al titularului, ci stabileşte doar o reducere rezonabilă a coeficientului de indexare pentru anul 2023, în contextul deficitului financiar înregistrat.

35. Cu privire la existenţa unei ingerinţe în articolul 47 din Constituţie, Curtea menţionează că prevederile contestate nu privează beneficiarii de pensie, ci stabilesc o excepţie cu privire la mărimea indexării acesteia pentru anul curent. Constituţia nu impune indexarea pensiei într-un anumit cuantum. Aşadar, Curtea nu constată nicio ingerinţă în articolul 47 din Constituţie în prezenta cauză.

36. Prin urmare, în baza celor menționate supra, Curtea constată că sesizările sunt inadmisibile și nu pot fi acceptate pentru examinare în fond.”

În același context, este întemeiat a reține că, în cauza *Aielli şi alţii v. Italia* (dec.), 10 iulie 2018, referitoare la reducerea nivelului de indexare a pensiilor din cauza inflației, Curtea Europeană a reținut că scopul legislatorului italian a fost, între altele, respectarea echilibrului bugetar și a obiectivelor de control ale cheltuielilor publice, precum și protejarea nivelului minim al prestațiilor sociale în vederea garantării viabilității sistemului de asigurări sociale pentru generațiile viitoare. Curtea Europeană nu a susţinut opinia reclamanţilor potrivit căreia, odată obţinute, drepturile lor la pensie nu puteau fi modificate niciodată în anii următori. Reducerea sau modificarea sumei prestaţiilor acordate cu titlu de regim de securitate socială ţine de puterea legislativă a statelor. Astfel, efectele reformei mecanismului de indexare privind pensiile reclamanţilor nu sunt de nivelul care ar putea să expună persoanele interesate unor dificultăţi de subzistenţă incompatibile cu articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie. Prin urmare, Curtea Europeană a reţinut că ingerinţa în discuţie nu le-a impus reclamanţilor o sarcină excesivă (§§ 28-42).

Prin urmare, cu privire la decizia (răspunsul) Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. *****, adoptată în procedură prealabilă, prin care a fost respinsă solicitarea reclamantului privind emiterea unei decizii prin care să-i fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, verificând exercitarea de către autoritatea publică a dreptului discreționar, având în vedere faptul că, mărimea coeficientului de indexare a fost aprobată de Guvern reieșind din circumstanțele de fapt și drept stabilite la nivel de stat și politici sustenabile din punct de vedere social și economic, instanța de judecată ajunge la concluzia că, la examinarea cererilor înaintate, în cadrul procedurii administrative desfășurate, autoritatea pârâtă a exercitat dreptul discreționar în modul prevăzut de Lege, a luat în considerare toate faptele relevante cu respectare limitelor legale ale dreptului discreționar și conform scopului stabilit prin lege.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea încălcărilor la emiterea actelor administrative contestate și respingerea cererii privind emiterea actului administrativ individual favorabil, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de

către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamantă.

În aceeași timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmarea prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, respectiv, argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de către părți, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantei, reprezentantului reclamantei și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II). Or, întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****, prin intermediul avocatului Alexandru Bernaz, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului nr. ***** al Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită decizie prin care să fie calculată și achitată, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului 2021, în conformitate cu art. 13 alin. (2) prima frază din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ – deoarece nu sunt

îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e) art. 224 alin. (1) din Codul administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****, prin intermediul avocatului Alexandru Bernaz, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului nr. ***** al Casei Naționale de Asigurări Sociale, emis la soluționarea cererii prealabile, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual prin care să fie calculată şi achitată lui *****, cu începere de la 01 aprilie 2023, indexarea pensiei în cuantum de 30,2%, conform coeficientului de indexare a ratei inflației la sfârșitul anului 2022.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu